

tagerne indbyrdes; men i Virkeligheden er den, der ikke er ansvarlig med sin Person og hele Formue, kun en Bæmsfortrækker, en Mand, der indflyder Fonds i et fremmed Firma. At der skulde opstaa nogen Bæmslighed ved den påbudte Nævningsbæms, kan jeg ikke see, og fra det Dieblil, Loven har stillet sig til Opgave, at give Trediemands Underretning om det sande Retsforhold mellem Interessenterne, forekommer det mig logisk nødvendigt, at alle ansvarlige Deeltagere anmeldes. Jeg skal tilføje, at dette er Tilfældet i de fremmede Lovgivninger, der nærmest have været benyttede som Lovens Forbillede, og jeg skal for at forebygge enhver Misforståelse gjentage, at Tanken slet ikke er at ville fordrø Nævningsbæms af commanditaire Deeltagere i Firmaer. Jeg har allerede bemærket, at den Ændring, vi have foreslaaet til Paragraphens sidste Afdeling, i Virkeligheden følger af Hovedændringen; men jeg skal gjøre opmærksom paa, at naar vi fordrø, at alle Deeltagere skulle underskrive, forsaavidt de ere virkelige Deeltagere, vil ogsaa deri ligge for Trediemand en ny Bæmsforretning, nemlig den, at ikke noget Firma skal kunne pryde sig med fremmede Tjebne, skal kunne angive Nogen som Deeltager, der boer langt borte, maafee udenfor Europa, og hvis Navn opføres i Anmeldelsen, uden at han dog i Virkelighed har noget med Firmaet at gjøre. Fordres der Underkrift, ligger deri en Garanti for virkelig Deeltagelse. Ved dette Affnit har jeg ikke Mere at bemærke.

M. P. Bruun: Naar den ærede Ordfører med Hensyn til det foreliggende Spørgsmaal har talt i hele Udvalgets Navn, da er det ikke ganske correct. Det vil nemlig af Betænkningen sees, at jeg er en Minoritet i dette Spørgsmaal, at jeg nemlig har tilladt mig at stille et Forslag, der fastholder, efter min Mening, Udvalgets Grundtanke, og altsaa er forskjelligt fra, hvad der er indstillet af det ærede Fleertal. Jeg skal ikke opholde mig ved, at efter min Mening er det, som Udvalget bringer ind i Loven, noget heelt Andet, end hvad der ved Udvalget er tilfattet. Jeg skal forbeholde mig senere at komme tilbage derpaa, og i alt Fald vil formodentlig den høitærede Minister

udtale sig derom. Men Hovedspørgsmaalet er, hvad er det Hensigtsmæssige og Rigtigste? Disfentsen dreier sig altsaa om, hvorvidt alle Deeltagere i et Firma skulle anmeldes eller kun de, der kunne underskrive. Det ligger temmelig nær, at sige, at det kan være af Interesse for hver Trediemand, der træder i Forbindelse med et Firma, at vide, who der deeltager i Firmaet, og hvorledes de deeltage. Det kan være af Interesse, det er ganske vist; det er ogsaa af Interesse for Enhver, der indlader sig i Forretningsforbindelse med Nogen, saavidt muligt at kjende hans hele Formuestilstand, hans Charakter osv.; men der er et stort Spring fra at have en saadan Interesse til at have et Krav paa at faae det at vide. Jeg skal indbrømme, at en Underretning om Formuestilstanden er noget vidtgaaende, og at en Underretning om alle Deeltagere er noget langt Mindre; men det forekommer mig dog at nærme sig meget til samme, hvad Tiemedet angaaer. Hvad de af den ærede Ordfører omtalte associés commentaires angaaer, da er det ogsaa med Hensyn til disse Udvalgets Fleertals Mening, at de ikke skulle anmeldes. Nu er det ganske vist, at der er stor Forskjel paa at deeltage i et Firma med en vis Capital og paa som fuldstændig Deeltager at staae Last og Brast med Firmaet. Men det er efter min Mening dog kun en Gradsforskjel. Med Hensyn til den Underretning, Vedkommende ønsker, er det omtrent det Samme. Jeg kan have ligesaa stor Interesse i at vide, hvor meget en Mand har stude ind i et Firma som passiv Deeltager, som om han er ansvarlig for hele Firmaets Forretning. Det vil efter min Opfattelse dog ikke være hensigtsmæssigt at paabyde saadan Anmeldelse.

Hensigten med Udvalget er efter min Mening den, at lade Trediemand komme til Kundskab om, om den, der udgiver sig for at forpligte et Firma, er berettiget dertil. Det er Hovedspørgsmaalet, det er det, der, saavidt jeg skjønner, er Gjenstand for Udvalget. Jeg siger, naar Trediemand indlader sig i forskjellige Handelsforretninger med et Firma, er han berettiget til at faae at vide, om den eller de, han har at gjøre med, kunne forpligte Firmaet; om der forøvrigt i Firmaet er andre Deelta-